

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 50

Rozeslána dne 13. července 1999

Cena Kč 17,-

O B S A H:

138. Nález Ústavního soudu ze dne 2. června 1999 ve věci návrhu na zrušení § 15 odst. 2 písm. c) a § 15 odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů
 139. Vyhláška Ministerstva kultury, kterou se mění vyhláška Ministerstva kultury České socialistické republiky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči
 140. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí o rozšíření závaznosti kolektivních smluv vyššího stupně
 141. Vyhláška České národní banky o vydání bankovek po 5 000 Kč vzoru 1999
 142. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Kanady o letecké dopravě
 143. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Ujednání mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o změně Příloh č. 1 a č. 2 Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o malém pohraničním styku
-

138

NÁLEZ

Ústavního soudu
Jménem České republiky

Ústavní soud rozhodl dne 2. června 1999 v plénu o návrhu H. Q. T. na zrušení § 15 odst. 2 písm. c) a § 15 odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů,

takto:

1. Ustanovení § 15 odst. 2 písm. c) zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se zrušuje dnem 31. května 2000.
2. Návrh na zrušení ustanovení § 15 odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, vymezeného slovy „a zajištění podle odstavce 2 nejdéle 30 dnů“, se zamítá.
3. Návrh na připuštění účasti N. T. D., navrhovatele ve věci sp. zn. II. ÚS 483/98, jako vedlejšího účastníka se zamítá.

Odůvodnění

I.

Návrhem, podaným osobně Ústavnímu soudu dne 13. července 1998, se stěžovatel domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. května 1998 sp. zn. 38 Ca 95/97, jímž bylo zastaveno řízení ve věci žaloby o přezkoumání rozhodnutí Sekce cizinecké policie, Správy hlavního města Prahy, Policie České republiky ze dne 3. února 1997 č. j. PSP-4-21/CP-c-97 o zajištění stěžovatele dle § 15 odst. 2 písm. c) zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Uvedeným rozhodnutím obecného soudu se cítí být dotčen ve svých základních právech a svobodách vyplývajících z čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), z čl. 9 odst. 4 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, z čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), jakož i z čl. 1 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“).

Z ústavní stížnosti, jejích příloh a ze spisu sp. zn. 38 Ca 95/97, jež si Ústavní soud vyžádal od Městského soudu v Praze, bylo zjištěno následující:

Stěžovateli byl rozhodnutím oddělení cizinecké policie a pasové služby Policie České republiky v Litoměřicích ze dne 8. listopadu 1996 č. j. PSV-303/CLTX-LU-96 podle § 14 odst. 1 písm. f) zákona č. 123/1992 Sb., o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky, v platném znění, zakázán pobyt na území České republiky do 7. listopadu 1999 s tím, že lhůta k vycestování byla určena do 7. prosince 1996. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 14. března 1997 č. j. PPR-8249-1/RCP-c-228-96.

U Městského soudu v Praze probíhá přezkumné řízení na základě žaloby proti uvedenému rozhodnutí (věc je vedena pod sp. zn. 38 Ca 187/97). Kromě uvedeného byl stěžovateli rozhodnutím Sekce cizinecké policie a pasové služby, Správy hlavního města Prahy, Policie České republiky ze dne 3. března 1997 č. j. PSP-1-279/CP-c-97 uložen podle § 14 odst. 1 písm. f) zákona č. 123/1992 Sb., v platném znění, zákaz pobytu na území České republiky do 31. března 2007 s tím, že lhůta k vycestování byla určena do 25. března 1997. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 3. června 1997 č. j. PPR-2541/RCP-c-225-97. Na základě žaloby podané stěžovatelem probíhá u Městského soudu v Praze proti uvedenému rozhodnutí přezkumné řízení (věc je vedena pod sp. zn. 38 Ca 261/97).

Dne 3. února 1997 pod č. j. PSP-4-21/CP-c-97 vydala sekce cizinecké policie, Správy hlavního města Prahy, Policie České republiky příkaz k umístění stěžovatele v cele zadržení a zajištění s tím, že k jeho zajištění došlo podle § 15 odst. 2 písm. c) zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za účelem zjištění totožnosti. Dne 3. března 1997 byl vydán příkaz k jeho propuštění z celý policejního zajištění s tím, že jeho totožnost je ověřena.

Proti rozhodnutí o zajištění podal stěžovatel dne 31. března 1997 u Městského soudu v Praze žalobu. Městský soud v Praze dne 5. května 1998 usnesením sp. zn. 38 Ca 95/97 řízení zastavil. Svůj postup odůvodnil tím, že v dané věci se nejednalo o přezkum rozhodnutí v oblasti plnění úkolů státní správy dle § 2 odst. 2 zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, konkrétně pak dle zákona č. 123/1992 Sb., v platném znění, nýbrž o plnění úkolů směřujících k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti dle § 1 odst. 2 zákona č. 283/1991 Sb., ve

znění pozdějších předpisů. Jelikož, dle přesvědčení soudu, k zajištění stěžovatele Policií České republiky došlo při zabezpečování veřejného pořádku a bezpečnosti, a nikoli v rámci plnění úkolů státní správy ve věcech pobytu cizinců, nebyla dána pravomoc soudu dle hlavy druhé části páté občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“).

V ústavní stížnosti stěžovatel namítá zejména rozpor napadeného rozhodnutí obecného soudu s čl. 5 odst. 4 Úmluvy, s čl. 9 odst. 4 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, s čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny, jakož i s čl. 1 Ústavy, a dále se cítí být dotčen ve svých základních právech a svobodách i v důsledku průtahů v řízení, když obecný soud, s výjimkou výzvy k zaplacení soudního poplatku, zůstal dle jeho přesvědčení ve věci nečinný ode dne podání žaloby 31. března 1997 do 5. května 1998, kdy řízení zastavil. Stěžovatel se v této souvislosti dovolává precedenčního působení nálezů Ústavního soudu ze dne 11. prosince 1997 sp. zn. I. ÚS 313/97, publikovaného ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu (dále jen „Sbírka rozhodnutí“), svazek č. 9, nález č. 157.

Kromě uvedeného stěžovatel spolu s ústavní stížností proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. května 1998 sp. zn. 38 Ca 95/97 podává podle § 74 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, návrh na zrušení ustanovení § 15 odst. 2 písm. c) a § 15 odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vymezeného slovy „a zajištění podle odstavce 2 nejdéle 30 dnů“, a ustanovení § 16 odst. 3 a § 17 odst. 2 zákona č. 123/1992 Sb., v platném znění, neboť jsou podle jeho názoru v rozporu s čl. 9 odst. 4 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a s čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny. Důvod tohoto rozporu spatřuje v absenci práva na soudní ochranu v případech omezení svobody dle napadených ustanovení zákona o Policii České republiky a zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

Podle § 74 zákona č. 182/1993 Sb. spolu s ústavní stížností může být podán návrh na zrušení zákona nebo jiného právního předpisu anebo jejich jednotlivých ustanovení, jejichž uplatněním nastala skutečnost, která je předmětem ústavní stížnosti, jestliže podle tvrzení stěžovatele jsou v rozporu s ústavním zákonem nebo mezinárodní smlouvou podle čl. 10 Ústavy, popřípadě se zákonem, jedná-li se o jiný právní předpis. Předmětem ústavní stížnosti je usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. května 1998 sp. zn. 38 Ca 95/97, jež se týkalo přezkumu rozhodnutí Policie České republiky dle § 15 odst. 2 písm. c) a § 15 odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nikoli však výše uvedených rozhodnutí Policie České republiky dle zákona č. 123/1992 Sb., v platném znění.

Z uvedeného důvodu Ústavní soud usnesením ze dne 24. listopadu 1998 č.j. III. ÚS 311/98-13 přerušil řízení dle § 78 odst. 1 zákona o Ústavním soudu pouze u ustanovení § 15 odst. 2 písm. c) a ustanovení § 15 odst. 3, vymezeného slovy „a zajištění podle odstavce 2 nejdéle 30 dnů“, zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, když pouze u těchto ustanovení konstatoval naplnění podmínek vyžadovaných ustanovením § 74 zákona o Ústavním soudu pro přerušování řízení o ústavní stížnosti a zahájení řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů na návrh toho, kdo podal ústavní stížnost [§ 64 odst. 1 písm. d) zákona č. 182/1993 Sb.]. Jelikož v případě návrhu na zrušení ustanovení § 16 odst. 3 a § 17 odst. 2 zákona č. 123/1992 Sb., v platném znění, podmínky vyžadované v § 74 zákona o Ústavním soudu splněny nebyly, nezbylo, než jej považovat za návrh podaný někým zjevně neoprávněným, v důsledku čehož byl dle § 43 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v uvedeném usnesení č. j. III. ÚS 311/98-13 odmítnut.

Podáním, doručeným Ústavnímu soudu dne 31. května 1999, navrhovatel ve věci sp. zn. Pl. ÚS 29/98 podal návrh na připuštění účasti N. T. D., navrhovatele ve věci sp. zn. II. ÚS 483/98, jako vedlejšího účastníka, když ten spolu s ústavní stížností podal návrh na zrušení ustanovení § 15 odst. 2 písm. b) a § 15 odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

II.

Podle § 42 odst. 3 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zaslal Ústavní soud předmětný návrh Poslanecké sněmovně. Ve svém vyjádření ze dne 7. ledna 1999 předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky prof. Ing. Václav Klaus, CSc. potvrdil, a to v souladu s požadavky obsaženými v § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., že zákon č. 283/1991 Sb. a rovněž i jeho novely č. 26/1993 Sb. a č. 326/1993 Sb. byly schváleny potřebnou většinou poslanů České národní rady, resp. Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (zákon č. 283/1991 Sb. dne 21. června 1991, zákon č. 26/1993 Sb. dne 21. prosince 1992, zákon č. 326/1993 Sb. dne 8. prosince 1993), byly podepsány příslušnými ústavními činiteli a řádně vyhlášeny. Ve vyjádření předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky je obsaženo stanovisko, že zákonodárny sbor při přijímání napadených zákonů jednal v přesvědčení o jejich souladu s Ústavou, ústavním pořádkem a právním řádem.

Dále se v něm uvádí, že § 15 odst. 2 písm. c) a § 15 odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nelze považovat za stojící v rozporu s čl. 9 odst. 4 Mezinárodního paktu o občanských a politických

právech, jelikož uvedené ustanovení v kontextu celého čl. 9 má spíše trestněprávní charakter. Shodně se konstatuje neopodstatněnost návrhu ohledně rozporu napadených ustanovení zákona o Policii České republiky s čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny. Návrh je v této souvislosti považován za účelový ve spojení s rozhodnutím Městského soudu v Praze sp. zn. 38 Ca 95/97. Ve vyjádření se dále namítá, že orgány veřejné moci mají v rámci diskrečního práva možnost posoudit proporcionalitu mezi veřejným zájmem na vyhoštění cizince (jemuž předchází zajištění) a zájmem na ochraně jeho základních práv a svobod. Vypuštěním zmíněných ustanovení ze zákona o Policii České republiky, a tím faktickou nemožností policejních složek ověřovat totožnost zajištěných osob, by dle názoru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky došlo k vážnému narušení tohoto principu přiměřenosti v prospěch veřejného zájmu.

III.

Dle § 15 odst. 2 písm. c) zákona o Policii České republiky je policista oprávněn zajistit osobu, o níž se lze odůvodněně domnívat, že neoprávněně vstoupila nebo neoprávněně pobývá na území České republiky a řízení o vyhoštění této osoby nemohlo být zahájeno, protože nemohla být zjištěna její totožnost. Odstavec 3 § 15 tohoto zákona pak omezuje zajištění podle odstavce 2 nejdéle na dobu 30 dnů (a dále zajištění podle odstavce 1 omezuje na 24 hodin), a to od okamžiku omezení osobní svobody.

Uvedená ustanovení představují zákonný rámec pro internaci cizinců, kteří neoprávněně vstoupili nebo pobývají na území České republiky a u nichž nelze zjistit totožnost, pročež nemohlo být zahájeno řízení o jejich vyhoštění. Délka této internace je omezena lhůtou 30 dnů. Jde proto o jeden z případů zákonné úpravy zbavení svobody.

Dle čl. 36 odst. 2 Listiny, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak, přičemž však z pravomoci soudu nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny. Mezi tato práva patří i základní právo plynoucí z čl. 8 odst. 2 Listiny, podle kterého nikdo nesmí být stíhán nebo zbaven svobody jinak než z důvodů a způsobem, který stanoví zákon.

Dle čl. 5 odst. 4 Úmluvy každý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné. Evropský soud pro lidská práva přitom uvedené ustanovení Úmluvy interpretuje v tom smyslu, že v něm obsažená záruka se aplikuje na všechna zbavení svobody, ať už spadají do jedné z kategorií uvedených v čl. 5 odst. 1 či nikoli, neboť obecným účelem je zde poskytnout jednotlivci účinnou kontrolu legálnosti jeho zbavení svobody (De Wilde, Ooms a Versyp z roku 1970, A-12, De Jong, Baljeta van den Brink z roku 1984, A-77).

Smyslem uvedených ustanovení Listiny i Úmluvy je moderní právní úprava principu habeas corpus, a to zobecněná na všechny případy zbavení lidské svobody veřejnou mocí. Nezbytnost striktního dodržování tohoto principu, a to v souvislosti s čl. 40 odst. 1 Listiny, vyjádřil Ústavní soud ve svém rozhodnutí sp. zn. Pl. ÚS 5/94 (vyhlášeném pod č. 8/1995 Sb. a publikovaném ve Sbírce rozhodnutí, svazek č. 2, náleží č. 59).

Kromě požadavku soudního rozhodování o zbavení svobody úprava, obsažená v čl. 8 Listiny, respektuje i požadavek urychleného rozhodování, zakotvený v čl. 5 odst. 4 Úmluvy, a to jak při rozhodování o vazbě [čl. 8 odst. 3 a 4 Listiny, § 69 a § 75 až 77 trestního řádu (dále jen „tr. ř.“)], tak při rozhodování o převzetí nebo držení osoby v ústavní zdravotnické péči bez jejího souhlasu (čl. 8 odst. 6 Listiny, § 191a až 191g o. s. ř.).

Rozhodnutí o zajištění cizince dle § 15 odst. 2 písm. c) a § 15 odst. 3 zákona o Policii České republiky je rozhodnutím správního orgánu nařizujícím zbavení svobody. Lze v této souvislosti pouze souhlasit s názorem doktrinárním, dle něhož „není důležité, jak je akt správního orgánu označen (rozhodnutí, jmenování, udělení, opatření, dohoda, usnesení, výměr, rozkaz, zřízení, výnos, potvrzení, oběžník, upozornění, výzva, příkaz, výpověď, oznámení, souhlas, stvrzenka, výmaz, koncese, povolení, schválení a jiné). Podstatné je, zda správní úřad takovým aktem autoritativním a právní moci schopným způsobem zasáhl do právní sféry fyzické nebo právnické osoby.“ (J. Bureš, L. Drápal, M. Mazanec, Občanský soudní řád, Komentář, 2. vydání, Praha 1996, s. 661).

Je otázkou, zda je možné postup dle § 247 a následujících o. s. ř. považovat za soudní rozhodování dle čl. 36 odst. 2 Listiny a čl. 5 odst. 4 Úmluvy.

Ústavní soud zastává názor, že tomu tak není, a to z toho důvodu, že aplikace právní úpravy soudního přezkumu správních rozhodnutí o zajištění cizinců dle § 15 odst. 2 písm. c) a § 15 odst. 3 zákona o Policii České republiky na základě žaloby dle § 244 a následujících o. s. ř. nespĺňuje požadavek urychlenosti takového rozhodování ve smyslu čl. 5 odst. 4 Úmluvy. Absence tohoto požadavku je patrná ze srovnání s úpravou lhůt

při rozhodování o vazbě (čl. 8 odst. 3 a 4 Listiny, § 69 a § 75 až 77 tr. ř.) a při rozhodování o převzetí nebo držení osoby v ústavní zdravotnické péči bez jejího souhlasu (čl. 8 odst. 6 Listiny, § 191a až 191g o. s. ř.).

Z hlediska těchto argumentů Ústavní soud nevidí prostor pro ústavně konformní interpretaci § 247 a následujících o. s. ř. ve smyslu soudního rozhodování o zbavení svobody dle § 15 odst. 2 písm. c) a § 15 odst. 3 zákona o Policii České republiky.

Z čl. 5 odst. 4 Úmluvy a čl. 36 odst. 2 Listiny ve spojení s čl. 8 odst. 2 Listiny plyne pro zákonodárce povinnost všechny případy zbavení svobody veřejnou mocí postavit pod efektivní kontrolu nezávislého soudního rozhodování. Uvedený soudní přezkum je proto nezbytnou součástí každé zákonné úpravy zbavení svobody, bez něhož tato úprava pro rozpor s uvedenými ustanoveními Úmluvy a Listiny samostatně nemůže obstát.

Z uvedeného důvodu Ústavní soud ustanovení § 15 odst. 2 písm. c) zákona o Policii České republiky zrušil.

V této souvislosti se pro úplnost sluší konstatovat opodstatněnost námitky účastníka řízení, Parlamentu České republiky, dle které čl. 9 odst. 4 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech se týká pouze zbavení svobody v trestním řízení, a tudíž jej nelze vztáhnout na posuzování ústavnosti § 15 odst. 2 písm. c) zákona o Policii České republiky. Tato skutečnost ale nic nemění na rozporu uvedeného zákonného ustanovení s příslušnými ustanoveními Úmluvy a Listiny.

Podle § 70 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb. se zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení, u kterých Ústavní soud dojde k závěru o jejich rozporu s ústavním zákonem nebo mezinárodní smlouvou podle čl. 10 Ústavy, zrušuje dnem, který Ústavní soud v nálezů určí. Ústavní soud, uvědomuje si účel a smysl institutu internace cizinců z důvodu zjištění jejich totožnosti, rozhodl o posunutí dne zrušení ustanovení § 15 odst. 2 písm. c) zákona o Policii České republiky na 31. květen 2000, aby tím poskytl zákonodárci prostor k nápravě ústavního deficitu uvedené zákonné úpravy.

Dalším z posuzovaných byl návrh na zrušení ustanovení § 15 odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vymezeného slovy „a zajištění podle odstavce 2 nejdéle 30 dnů“.

Lhůta 30 dnů, obsažená v § 15 odst. 3 zákona o Policii České republiky, se kromě zajištění dle § 15 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona vztahuje i na další dva případy: dle písmene a) na zajištění osoby, která má být podle vykonatelného rozhodnutí vyhoštěna, a dle písmene b) na zajištění osoby, o jejímž vyhoštění bylo zahájeno řízení a je důvodné podezření, že se tato osoba nepodrobí rozhodnutí o vyhoštění nebo bude mařit výkon takového rozhodnutí.

Pokud Ústavní soud posuzoval ústavnost ustanovení právních předpisů obsahujících lhůty, činil tak pouze v návaznosti na práva, resp. povinnosti, jež byly těmito lhůtami vymezeny (Pl. ÚS 3/94 – vyhlášen pod č. 164/1994 Sb. a publikován ve Sbírce rozhodnutí, svazek č. 1, nálež č. 38). Posuzování ústavnosti § 15 odst. 3 zákona o Policii České republiky pak v souvislosti se zrušením ustanovení § 15 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona ztrácí smysl. Zkoumání ústavnosti § 15 odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, z hlediska jeho vztahu k § 15 odst. 2 písm. a) a b), případně k § 15 odst. 1 uvedeného zákona pak nespĺňuje podmínky obsažené v § 74 zákona o Ústavním soudu, jelikož uplatněním těchto ustanovení zákona o Policii České republiky nenastala skutečnost, jež je předmětem ústavní stížnosti. Z uvedeného důvodu Ústavní soud návrh na zrušení ustanovení § 15 odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vymezeného slovy „a zajištění podle odstavce 2 nejdéle 30 dnů“, zamítl.

Návrh na připuštění účasti N. T. D., navrhovatele ve věci sp. zn. II. ÚS 483/98, jako vedlejšího účastníka, který spolu s ústavní stížností podal návrh na zrušení ustanovení § 15 odst. 2 písm. b) a § 15 odst. 3 zákona č. 283/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, byl Ústavním soudem zamítnut z důvodu nespĺnění podmínky identity návrhů, vyžadované v § 35 odst. 2 zákona o Ústavním soudu. Jak již bylo uvedeno, pokud Ústavní soud posuzuje ústavnost ustanovení právních předpisů obsahujících lhůty, činí tak pouze v návaznosti na práva, resp. povinnosti, jež byly těmito lhůtami vymezeny (Pl. ÚS 3/94). V daném případě to znamená u ustanovení § 15 odst. 3 zákona o Policii České republiky ve věci sp. zn. Pl. ÚS 29/98 vazbu na ustanovení § 15 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona, ve věci sp. zn. II. ÚS 483/98 pak na ustanovení jiné, a to § 15 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona.

Předseda Ústavního soudu:

JUDr. Kessler v. r.

139

VYHLÁŠKA

Ministerstva kultury

ze dne 25. května 1999,

kterou se mění vyhláška Ministerstva kultury České socialistické republiky

č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči

Ministerstvo kultury v dohodě s Ministerstvem financí stanoví podle § 45 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, (dále jen „zákon“):

Čl. I

Vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, se mění takto:

1. § 11 zní:

„§ 11

(1) K žádosti o příspěvek na zachování a obnovu kulturní památky (dále jen „příspěvek“) podle § 16 odst. 1 zákona se přikládá

- a) doklad osvědčující vlastnické právo ke kulturní památce; jde-li o nemovitost, rovněž výpis z katastru nemovitostí nebo jeho ověřená kopie, kopie snímku katastrální mapy, popřípadě geometrického plánu, které nejsou starší než šest měsíců,
- b) závazné stanovisko vydané podle § 14 odst. 1 zákona, pokud bylo vydáno jiným orgánem státní památkové péče než tím, jemuž je předkládána žádost o příspěvek,
- c) specifikace druhu, rozsahu, způsobu, termínu provedení a sjednané nebo odborně odhadnuté ceny obnovy kulturní památky, včetně specifikace prací, ke kterým se váže žádost o příspěvek,
- d) záměr prezentace kulturní památky zpřístupněné veřejnosti pro kulturně vzdělávací účely, pokud se jedná o kulturní památku využívanou tímto způsobem anebo k tomuto využití uvažovanou,
- e) jde-li o movitou kulturní památku, specifikace způsobu její ochrany před poškozením, zničením nebo odcizením,
- f) fotodokumentace současného technického stavu kulturní památky nebo jejích částí podle druhu a rozsahu prací, ke kterým se váže žádost o příspěvek.

(2) Jde-li o případ poskytnutí příspěvku vlastníku kulturní památky, který nemůže uhradit z vlastních prostředků náklady spojené se zachováním nebo obnovou kulturní památky, přikládají se k žádosti o příspěvek podle § 16 odst. 1 zákona rovněž

- a) jde-li o nemovitou kulturní památku, doklady

o příjmech plynoucích z této nemovitosti za poslední tři roky, popřípadě o závazcích na ní vázoucích,

- b) notářsky ověřené čestné prohlášení vlastníka nebo vlastníků kulturní památky o jejich příjmech a příjmadných hospodářských výsledcích za poslední tři roky a o jejich majetkových poměrech ke dni podání žádosti o příspěvek.“.

2. § 12 zní:

„§ 12

(1) Za zvlášť odůvodněný případ, ve kterém může vlastníku kulturní památky na jeho žádost okresní úřad poskytnout příspěvek na zvýšené náklady spojené se zachováním nebo obnovou kulturní památky, se považuje zejména takový případ, kdy kulturní památka, popřípadě její část

- a) je ve špatném technickém stavu, pokud tento stav nebyl zaviněn vlastníkem kulturní památky,
- b) je využívána a zpřístupněna nebo vystavena veřejnosti pro kulturně vzdělávací nebo náboženské účely,
- c) nalézá se v pohledově významné poloze, nebo
- d) je ojedinělou kulturní památkou svého druhu nacházející se v územním obvodu okresního úřadu.

(2) Za případ, ve kterém vlastník kulturní památky nemůže uhradit z vlastních prostředků náklady spojené se zachováním nebo obnovou kulturní památky, se považuje takový případ, kdy příjmy a příjmadné hospodářské výsledky vlastníka kulturní památky za poslední tři roky byly menší než polovina nákladů potřebných na zachování nebo obnovu kulturní památky v příslušném kalendářním roce.“.

3. § 13 včetně poznámek pod čarou č. 13), 14) a 15) zní:

„§ 13

(1) K žádosti o příspěvek na obnovu kulturní památky podle § 16 odst. 2 zákona se přikládají doklady stanovené v § 11 odst. 1 a písemné vyjádření o významu a naléhavosti obnovy kulturní památky, které zpracuje krajská, popřípadě ústřední organizace státní památkové péče.

(2) Za případ mimořádného společenského zájmu na zachování kulturní památky, ve kterém může na

obnovu kulturní památky poskytnout příspěvek ministerstvo kultury, se považuje takový případ, kdy kulturní památka

- a) je prohlášena za národní kulturní památku,
- b) je zapsána na Seznamu světového dědictví anebo tvoří součást souboru kulturních památek a jejich dochovaného historického prostředí, který je zapsán na Seznamu světového dědictví,¹³⁾
- c) je v havarijním technickém stavu, pokud tento stav nebyl zaviněn vlastníkem kulturní památky,
- d) je zpřístupněna nebo vystavena veřejnosti pro kulturně vzdělávací nebo náboženské účely,
- e) tvoří významnou dominantu obce nebo města, popřípadě části krajinného celku,
- f) je ojedinělou kulturní památkou svého druhu na území České republiky, nebo
- g) je zařazena do specializovaných programů ministerstva kultury na úseku státní památkové péče.¹⁴⁾

(3) Při obnově národních kulturních památek, kulturních památek zapsaných na Seznamu světového dědictví anebo tvořících součást souboru kulturních památek a jejich dochovaného historického prostředí, který je zapsán na Seznamu světového dědictví, a při obnově (restaurování) kulturních památek, které jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi, lze poskytnout příspěvek až do výše celkových nákladů spojených s obnovou v běžném kalendářním roce, přičemž do výše těchto celkových nákladů nelze zahrnout částku ve výši odpočtu, který může příjemce příspěvku uplatnit podle zvláštního právního předpisu.¹⁵⁾

¹³⁾ Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví, vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 159/1991 Sb.

¹⁴⁾ Např. Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón podle usnesení vlády ze dne 25. 3. 1992 č. 209, Program záchrany architektonického dědictví podle usnesení vlády ze dne 22. 2. 1995 č. 110 nebo Program restaurování movitých kulturních památek podle usnesení vlády ze dne 16. 7. 1997 č. 426.

¹⁵⁾ Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 321/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 258/1994 Sb., zákona č. 133/1995 Sb., zákona č. 151/1997 Sb. a zákona č. 208/1997 Sb.“.

4. § 14 včetně poznámky pod čarou č. 16) zní:

„§ 14

(1) Příspěvek se poskytuje vlastníku kulturní památky.

(2) V rozhodnutí o poskytnutí příspěvku se sta-

noví v souladu se zvláštními právními předpisy¹⁶⁾ podmínky, za kterých je příspěvek poskytován.

(3) Okresní úřad nebo ministerstvo kultury proplatí vlastníku kulturní památky příspěvek nebo jeho část až po předložení faktury za provedené práce anebo na základě odborného posudku znalce ceny provedených prací, nestanoví-li se v rozhodnutí o poskytnutí příspěvku, že se příspěvek vyplatí žadateli se zřetelem na jeho finanční možnosti předem. Znalce určí orgán, jenž o poskytnutí příspěvku rozhodl.

(4) Vlastník kulturní památky, nesplní-li stanovené podmínky, je povinen vrátit předem vyplacený příspěvek zpět orgánu, jenž příspěvek poskytl.

(5) Poskytnutí příspěvku v běžném kalendářním roce nezakládá nárok vlastníka kulturní památky na příspěvek v následujících letech.

¹⁶⁾ Např. zákon č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona č. 579/1991 Sb., zákona č. 166/1992 Sb., zákona č. 321/1992 Sb., zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 189/1993 Sb., zákona č. 57/1995 Sb., zákona č. 154/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb. a zákona č. 160/1997 Sb., zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb.“.

5. § 15 zní:

„§ 15

(1) V případě nečerpání nebo úspory předem vyplaceného příspěvku nebo jeho části je vlastník kulturní památky povinen vrátit odpovídající finanční částku zpět orgánu, jenž příspěvek poskytl.

(2) Pokud se práce na obnově kulturní památky podporované z více finančních zdrojů, z nichž jedním je příspěvek, neprovedou ve výši nákladů předpokládaných pro běžný kalendářní rok anebo ve výši smluvních nákladů sjednaných na tentýž rok se zhotovitelem díla, má se za to, že úspora vznikla z příspěvku.“.

6. § 16 se zrušuje.

Čl. II

Řízení o poskytnutí příspěvku na zachování a obnovu kulturní památky zahájená před účinností této vyhlášky se dokončí podle dosavadního znění vyhlášky.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1999.

Ministr:
Dostál v. r.

140

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 18. června 1999

o rozšíření závaznosti kolektivních smluv vyššího stupně

Ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 7 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání:

§ 1

Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená dne 15. ledna 1999 mezi Odborovým svazem KOVO a Společenstvím průmyslových podniků Moravy a Slezska¹⁾ je závazná ode dne účinnosti této vyhlášky též pro zaměstnavatele uvedené v příloze č. 1.

§ 2

Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená dne 26. února 1999 mezi Odborovým svazem KOVO a Odvětvovým svazem hutnictví železa²⁾ je závazná ode dne účinnosti této vyhlášky též pro zaměstnavatele uvedené v příloze č. 2.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

PhDr. Špidla v. r.

1. GOOS, spol. s r. o.
2. J. Porkert, a. s. slévárna a strojírna
Skuhrov n. Bělou
3. SPP Bohemia Trade, a. s.
4. STIM ZET a. s.
5. BSH Holice a. s.

Blanenská 257

Lipová alej 6

Pardubická 332

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 140/1999 Sb.

664 34 Kuřim

517 03 Skuhrov nad Bělou č. p. 55

695 01 Hodonín

755 37 Vsetín, Jasenice 1254

534 13 Holice

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 140/1999 Sb.

1. TRAMO, akciová společnost
2. ČKD Kutná Hora, a. s.
3. Železářny-Annahütte, spol. s r.o.

Obce Ležáků 163

Karlov 197

Dolní 100

537 39 Chrudim

284 49 Kutná Hora

797 11 Prostějov

¹⁾ Oznámeno v částce 19/1999 Sb.

²⁾ Oznámeno v částce 28/1999 Sb.

141

VYHLÁŠKA

České národní banky

ze dne 10. června 1999

o vydání bankovek po 5 000 Kč vzoru 1999

Česká národní banka stanoví podle § 22 písm. a) zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance:

§ 1

Dnem 8. září 1999 se vydávají do oběhu bankovky po 5 000 Kč vzoru 1999 (dále jen „bankovka vzoru 1999“).

§ 2

(1) Bankovka vzoru 1999 má stejné rozměry včetně přípustné tolerance jako bankovka po 5 000 Kč vzoru 1993¹⁾ (dále jen „bankovka vzoru 1993“). Pro bankovku vzoru 1999 je použit papír stejné kvality a zabarvení, s ochranným okénkovým proužkem a vodoznakem stejným jako u bankovky vzoru 1993.

(2) Bankovkový papír použitý pro tisk bankovek vzoru 1999 je opatřen viditelnými oranžovými ochrannými vlákny o délce 6 mm.

(3) Bankovkový papír u bankovky vzoru 1999 je rovněž opatřen ochranným iridiscentním pruhem o šířce 20 mm s povolenou tolerancí 0,5 mm, umístěným na lící straně ve vzdálenosti 136 mm od levého kraje bankovky s tolerancí posunu 3 mm. Ochranný iridiscentní pruh je průhledný, slabě stříbřitě zbarvený a při určitém úhlu dopadu světla získává zlaté zabarvení s kovovým leskem. Při pravém okraji ochranného iridiscentního pruhu jsou shora dolů negativně vyznačena čísla „5 000“.

(4) Ochranná soutisková značka u bankovek vzoru 1999 má v průhledu proti světlu podobu písmen „ČR“, umístěných v bílé kruhové ploše. Část ochranné soutiskové značky viditelná na lící straně je vytištěna v barvě šedomodré a je umístěna v levé horní části tiskového obrazce bankovky. Část ochranné soutis-

kové značky viditelná na rubové straně je vytištěna v barvě modročerné a je umístěna v pravé horní části tiskového obrazce bankovky.

§ 3

(1) Na lící bankovky vzoru 1999 jsou vyobrazení a texty stejné jako u bankovky vzoru 1993. Pro jejich vytištění se s výjimkou letopočtu používají stejné tiskové techniky jako u bankovky vzoru 1993.

(2) Letopočet vydání bankovky na lící straně je vytištěn tiskem z plochy v barvě šedomodré, je umístěn v levé spodní části tiskového obrazce bankovky na tmavorůžové stuze a je vyznačen číslem „1999“.

(3) Opticky proměnlivá barva, kterou je na lící straně bankovky vzoru 1999 vytištěna šestiúhelníková ploška s negativně vyobrazenou hlavou lva, se v závislosti na úhlu dopadu světla mění z barvy zlaté do barvy zelené. Linky tvořící hřívu lva jsou vodorovné.

§ 4

(1) Na rubu bankovky vzoru 1999 jsou vyobrazení a texty stejné jako u bankovky vzoru 1993. Pro jejich vytištění jsou používány stejné tiskové techniky jako u bankovky vzoru 1993.

(2) Rubová strana bankovky vzoru 1999 se liší od rubové strany bankovky vzoru 1993 pouze tím, že v dolní části širokého nepotištěného okraje bankovky je v barvě modročerné vytištěn tiskem z plochy grafický symbol ve tvaru stylizovaného lipového lístku.

§ 5

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1999.

Guvernér:

doc. Ing. Tošovský v. r.

¹⁾ Vyhláška č. 289/1993 Sb., o vydání bankovek po 5 000 Kč.

142

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. března 1996 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kanady o letecké dopravě.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku XXVI odst. 2 dne 13. března 1996. Tímto dnem pozbyla platnosti ve vztazích mezi Českou republikou a Kanadou Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kanady o letecké dopravě ze dne 20. března 1969, vyhlášená pod č. 44/1969 Sb.¹⁾

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Kanady o letecké dopravě

Vláda České republiky a vláda Kanady, dále uváděné jako „smluvní strany“,

jsouce stranami Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, otevřené k podpisu v Chicagu sedmého prosince 1944, a

vedeny přáním uzavřít dohodu za účelem rozvíjení vztahů v letecké dopravě mezi a za jejich územími, se dohodly takto:

Článek I
(Definice)

Pro účely této Dohody, pokud z textu nevyplývá jinak:

- (a) výraz „letecké úřady“ znamená v případě České republiky Ministerstvo dopravy, v případě Kanady ministra dopravy a Národní dopravní úřad Kanady, nebo, v obou případech, jakýkoli jiný orgán nebo osoby oprávněné k provádění funkcí vykonávaných uvedenými úřady;
- (b) výraz „dohodnuté služby“ znamená pravidelné letecké služby na linkách stanovených v této Dohodě pro dopravu cestujících a zboží včetně poštovních zásilek, odděleně nebo v kombinaci;
- (c) výraz „Dohoda“ znamená tuto Dohodu, Seznam linek, jakoukoli Přílohu k nim připojenou a jakékoli změny Dohody, Seznamu linek nebo kterékoli Přílohy;
- (d) výraz „Úmluva“ znamená Úmluvu o mezinárodním civilním letectví otevřenou k podpisu v Chi-

cagu dne sedmého prosince 1944 a zahrnuje jakoukoli přílohu přijatou podle článku 90 této Úmluvy a jakoukoli změnu příloh nebo Úmluvy podle jejích článků 90 a 94, pokud tyto přílohy a změny byly přijaty oběma smluvními stranami;

- (e) výraz „určený letecký podnik“ znamená letecký podnik, který byl určen a oprávněn v souladu s články IV a V této Dohody;
- (f) výraz „tarif“ znamená ceny nebo poplatky placené za přepravu cestujících, zavazadel a zboží a podmínky, za kterých se tyto ceny nebo poplatky uplatňují, včetně cen nebo poplatků a podmínek za jiné pomocné služby, ale nezahrnují poplatky pro dopravu poštovních zásilek;
- (g) výrazy „území“, „letecká služba“, „mezinárodní letecká služba“, „letecký podnik“ a „přistání pro potřeby nikoli obchodní“ mají význam, který je pro ně příslušně stanoven v člancích 2 a 96 Úmluvy.

Článek II
(Poskytnutí práv)

1. Každá smluvní strana udělí druhé smluvní straně následující práva pro provádění mezinárodních leteckých služeb leteckým podnikem nebo leteckými podniky určenými touto druhou smluvní stranou:

- (a) létat bez přistání přes její území;
- (b) přistávat na jejím území pro potřeby nikoli obchodní; a
- (c) pokud není stanoveno jinak v této Dohodě, při-

¹⁾ Ustanovení odstavce 1 článku 9 Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kanady o letecké dopravě ze dne 20. března 1969 č. 44/1969 Sb. se přestalo uplatňovat na základě článku 29 odst. 3 Smlouvy mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Kanady o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku ze dne 30. srpna 1990, vyhlášené pod č. 537/1992 Sb.

stávat na jejím území při provozování linek stanovených v této Dohodě za účelem nakládání a vykládání cestujících a zboží včetně poštovních zásilek v mezinárodní dopravě, odděleně nebo v kombinaci.

2. Letecké podniky každé smluvní strany, kromě těch, které jsou určeny podle článku IV této Dohody, budou také požívat práva uvedená v odstavci 1 (a) a (b) tohoto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku nezmocňuje určený letecký podnik jedné smluvní strany k nakládání cestujících a zboží včetně poštovních zásilek na území státu druhé smluvní strany za úplaty nebo nájemné pro jiné místo na území státu této druhé smluvní strany.

Článek III (Záměna typu letadla)

1. Určený letecký podnik jedné smluvní strany může na linkách stanovených v této Dohodě provést změnu typu letadla na území státu druhé smluvní strany nebo v mezilehlém bodu v třetích zemích za následujících podmínek:

- (a) je to zdůvodnitelné požadavkem hospodárnosti provozu;
- (b) kapacita užívaná pro let na úseku linky vzdálenějším od území státu smluvní strany, která letecký podnik určila, nebude větší než ta užívaná na bližším úseku;
- (c) letadlo používané na úseku vzdálenějším od území státu smluvní strany, která letecký podnik určila, bude provozováno jako prodloužení dohodnuté služby zabezpečované letadlem používaným na bližším úseku;
- (d) objem pokračující přepravy je přiměřený;
- (e) letecký podnik nebude uvádět, přímo či nepřímo, ať již v letových řádech, počítačových prodejně-knihovacích systémech, informacích o tarifech nebo inzerci, nebo jiných podobných prostředcích, že poskytuje jinou službu, než je dohodnutá služba pro odpovídající stanovenou linku;
- (f) pokud dohodnutá služba zahrnuje záměnu typu letadla, tato skutečnost o provádění služby bude uvedena ve všech letových řádech, počítačových prodejně-knihovacích systémech, informacích o tarifech, inzerci a jiných podobných prostředcích;
- (g) v souvislosti s přistáním nebo odletem jakéhokoli jednoho letadla bude v místě, v němž dochází k záměně typu letadla, provozován pouze jeden let odlétávajícím nebo přilétávajícím letadlem, pokud nebude povoleno jinak leteckým úřadem druhé smluvní strany; a
- (h) ustanovení článku XI této Dohody se vztahují na

všechna opatření prováděná v souvislosti se záměnou typu letadla.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nedotýkají práva leteckého podniku změnit letadlo na území státu smluvní strany, která určila tento letecký podnik.

3. Ustanovení tohoto článku neomezují způsobilost leteckého podniku poskytovat služby prostřednictvím ujednání o společném označení nebo o vyblokování prostoru, uvedeném v Seznamu linek v této Dohodě.

Článek IV (Určení leteckých podniků)

Každá smluvní strana bude mít právo k provozu dohodnutých služeb určit diplomatickou nótou letecký podnik nebo letecké podniky a odvolat určení kteréhokoli leteckého podniku nebo nahradit dříve určený jiným leteckým podnikem.

Článek V (Oprávnění leteckých podniků)

1. Po obdržení zprávy o určení nebo nahrazení podle článku IV této Dohody letecký úřad druhé smluvní strany, podle zákonů a předpisů této smluvní strany, udělí bez odkladu leteckému podniku nebo leteckým podnikům takto určeným příslušná oprávnění k provozu dohodnutých služeb, pro které byl letecký podnik určen.

2. Po obdržení těchto oprávnění může letecký podnik kdykoli zahájit provoz dohodnutých služeb, v plném či částečném rozsahu, za předpokladu, že tento letecký podnik splňuje ustanovení této Dohody, a zejména, že jsou stanoveny tarify v souladu s ustanoveními článku XIV této Dohody.

Článek VI (Odvolání a omezení oprávnění)

1. Letecký úřad každé smluvní strany bude mít právo odeprít leteckému podniku určenému druhou smluvní stranou oprávnění uvedená v článku V této Dohody, zrušit, pozastavit nebo uložit podmínky k těmto oprávněním, dočasně nebo trvale:

- (a) v případě, že letecký podnik neprokáže podle zákonů a předpisů smluvní strany udělující práva, obvykle a přiměřeně uplatňovaných v souladu s Úmluvou, svou způsobilost;
- (b) v případě, že letecký podnik se neřídí zákony a předpisy smluvní strany udělující práva;
- (c) v případě, že není přesvědčen, že podstatná část vlastnictví a skutečná kontrola leteckého podniku patří smluvní straně, která letecký podnik určila, nebo jejím státním příslušníkům; a
- (d) v případě, že druhá smluvní strana nedodrhuje

a nevede správu norem uvedených v článku VIII a článku IX této Dohody.

2. Pokud nebude nutné provést okamžité opatření k zabránění výše uvedeného porušování zákonů a předpisů, práva vyjmenovaná v odstavci 1 tohoto článku budou uplatněna pouze po konzultaci s leteckým úřadem druhé smluvní strany v souladu s článkem XX této Dohody.

Článek VII (Použití zákonů)

1. Zákony, předpisy a postupy jedné smluvní strany, vztahující se na vstup, pobyt nebo výstup z území jejího státu letadel provozujících mezinárodní lety nebo na provoz a létání těchto letadel, budou dodržovány určeným leteckým podnikem nebo leteckými podniky druhé smluvní strany a posádkami, cestujícími a nákladem, včetně poštovních zásilek, nebo jejich jménem, při tranzitu, vstupu, výstupu a pobytu na území státu této smluvní strany.

2. Zákony a předpisy jedné smluvní strany týkající se vstupu, výstupu, tranzitu, přistěhovalectví, pasů, cel, měnových a zdravotních opatření budou dodržovány určeným leteckým podnikem nebo leteckými podniky druhé smluvní strany a posádkami, cestujícími a nákladem, včetně poštovních zásilek, nebo jejich jménem, při tranzitu, vstupu, výstupu a pobytu na území státu této smluvní strany.

3. Při uplatňování celních, přistěhovaleckých, karanténních a podobných předpisů nebude žádná smluvní strana dávat přednost svým vlastním nebo jakýmkoli jiným leteckým podnikům před leteckým podnikem druhé smluvní strany provozujícím podobné mezinárodní letecké služby.

4. Zavazadla a zboží v přímém tranzitu přes území státu kterékoli smluvní strany budou osvobozeny od celních a jiných podobných poplatků.

Článek VIII (Bezpečnostní normy, osvědčení a průkazy)

1. Osvědčení o letové způsobilosti, osvědčení o kvalifikaci a průkazy vydané nebo potvrzené jednou ze smluvních stran a dosud mající účinnost budou uznány za platné druhou smluvní stranou za účelem provozu dohodnutých služeb za předpokladu, že tato osvědčení a průkazy byly vydány nebo potvrzeny jako platné podle a v souladu s normami stanovenými Úmluvou. Každá smluvní strana si však vyhrazuje právo odmítnout uznat pro lety nad územím svého státu diplomy a průkazy vydané druhou smluvní stranou jejím státním příslušníkům.

2. Jestliže oprávnění a podmínky diplomů a průkazů uvedených výše v odstavci 1, vydaných pro provoz dohodnutých služeb leteckým úřadem jedné smluvní strany jakékoli osobě nebo určenému leteckému podniku nebo letadlu, by dovolovaly rozdíl od

norem stanovených podle Úmluvy a tento rozdíl je ohlášen Mezinárodní organizací pro civilní letectví, letecký úřad druhé smluvní strany může požadovat podle článku XX této Dohody provedení konzultací s leteckým úřadem první smluvní strany za účelem objasnění této rozdílné prováděcí praxe.

3. Každá smluvní strana může požádat druhou smluvní stranu o konzultace týkající se vydávání a udržování bezpečnostních norem pro letecká zařízení, letecké posádky, letadla a pro provoz určených leteckých podniků. Jestliže po těchto konzultacích jedna ze smluvních stran zjistí, že druhá smluvní strana neúčinně dodržuje a nedostatečně vede správu bezpečnostních norem a požadavků v této oblasti tak, aby nejméně odpovídaly minimálním normám, které mohou být stanoveny podle Úmluvy, druhá smluvní strana bude vyrozuměna o těchto zjištěních a opatřeních, která jsou považována za potřebná k dosažení souladu s těmito minimálními normami, a uskuteční příslušná opravná opatření. V případě, že druhá smluvní strana neučiní taková příslušná opatření v rozumné době, budou uplatněna ustanovení článku VI.

Článek IX (Ochrana civilního letectví)

1. Smluvní strany, v souladu se svými právy a povinnostmi podle mezinárodního práva, si navzájem znovu potvrzují, že závazek chránit bezpečnost civilního letectví před nezákonnými činy tvoří nedílnou část této Dohody.

2. Smluvní strany, aniž by tím byly omezeny jejich všeobecná práva a povinnosti podle mezinárodního práva, budou zejména jednat v souladu s ustanoveními Úmluvy o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla, podepsané v Tokiu 14. září 1963, Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel, podepsané v Haagu 16. prosince 1970, a Úmluvy o potlačení protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, podepsané v Montrealu 23. září 1971, a Protokolu o potlačení protiprávních činů násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví, podepsaného v Montrealu 24. února 1988, a jakékoli jiné mnohostranné smlouvy upravující ochranu civilního letectví, která je závazná pro obě smluvní strany.

3. Smluvní strany si na požádání vzájemně poskytnou veškerou nutnou pomoc k zabránění činům nezákonného zmocnění se civilních letadel a jiných nezákonných činů proti bezpečnosti těchto letadel, jejich cestujících a posádky, letišť a leteckých navigačních zařízení a jakémukoli jinému ohrožení bezpečnosti civilního letectví.

4. Smluvní strany budou jednat v souladu s ustanoveními o ochraně civilního letectví stanovenými Mezinárodní organizací pro civilní letectví a označovanými jako přílohy k Úmluvě o mezinárodním civilním

letectví v rozsahu, ve kterém jsou tato bezpečnostní ustanovení použitelná vůči smluvním stranám; budou vyžadovat, aby provozovatelé letadel jejich registrace nebo provozovatelé letadel, kteří mají hlavní sídlo obchodní činnosti nebo stálé sídlo na území jejich států, a provozovatelé letišť na území jejich států jednali v souladu s takovými ustanoveními o ochraně civilního letectví.

5. Každá smluvní strana souhlasí s tím, že může být požadováno, aby její provozovatelé letadel dodržovali ustanovení o ochraně civilního letectví zmíněná výše v odstavci 4 vyžadovaná druhou smluvní stranou pro vstup, výstup a pobyt na území jejího státu. Každá smluvní strana zajistí, že na území jejího státu budou účinně uplatňována přiměřená opatření k ochraně letadel a kontrole cestujících, posádek, příručních zavazadel, zapsaných zavazadel a palubních zásob před a v průběhu nastupování a nakládání.

6. Každá smluvní strana bude také s porozuměním posuzovat jakýkoli požadavek druhé smluvní strany na přiměřená zvláštní bezpečnostní opatření, aby se čelilo určité hrozbě.

7. Každá smluvní strana bude mít právo, na základě předchozího nejméně šedesátidenního (60) vyrozumění, vyhodnotit bezpečnostní opatření prováděné provozovateli letadel na území státu druhé smluvní strany pro lety přilétávající nebo odlétávající z území jejího státu. Administrativní opatření k provedení takového vyhodnocení budou dohodnuta mezi leteckými úřady a uskutečněna bez odkladu tak, aby bylo zajištěno, že vyhodnocení bude provedeno v požadované době.

8. Dojde-li k spáchání činu nebo hrozbě spáchání činu nezákonného zmocnění se civilního letadla nebo jiného nezákonného činu proti bezpečnosti takového letadla, jeho cestujících a posádky, letišť nebo navigačních zařízení, smluvní strany si vzájemně pomohou usnadňováním předávání zpráv a jinými příslušnými opatřeními směřujícími k urychlenému a bezpečnému ukončení takového činu nebo hrozby.

9. Má-li smluvní strana opodstatněné důvody se domnívat, že druhá smluvní strana se odchýlila od ustanovení tohoto článku, první smluvní strana může požádat o okamžitě konzultace s druhou smluvní stranou. Nedosažení uspokojivé dohody bude důvodem k uplatnění článku VI této Dohody.

Článek X

(Užívání letišť a leteckých zařízení)

1. Poplatky uložené na území státu jedné smluvní strany určenému leteckému podniku druhé smluvní strany za použití letišť a jiných leteckých zařízení nebudou vyšší než poplatky ukládané jakémukoli jinému letadlu konajícímu podobné mezinárodní služby.

2. Každá smluvní strana bude podporovat provádění konzultací mezi kompetentními úřady odpovědnými za stanovení poplatků a určeným leteckým podnikem užívajícím služby a zařízení, a kde to je možné, prostřednictvím organizací zastupujících letecké podniky. V přiměřeném rozsahu bude uživatelům poskytnuta zpráva o jakémkoli návrhu na změny uživatelských poplatků, aby se jim umožnilo vyjádřit názor před provedením změn.

3. Žádná smluvní strana neposkytne výhody svému vlastnímu nebo jinému leteckému podniku před leteckým podnikem druhé smluvní strany, konajícímu podobné mezinárodní letecké služby, při užívání letišť, letových cest, leteckých provozních služeb a s nimi souvisejících zařízení nacházejících se pod její kontrolou.

Článek XI

(Kapacita)

1. Určené letecké podniky obou smluvních stran budou mít řádné a stejné možnosti k provozu dohodnutých služeb.

2. Dohodnuté služby provozované určenými leteckými podniky smluvních stran budou mít jako svůj přednostní cíl poskytnout, při přiměřeném využití prostoru, kapacitu odpovídající současným a rozumně očekávaným požadavkům na dopravu cestujících, zboží a poštovních zásilek mezi územími států smluvních stran.

3. Každá smluvní strana a její určený letecký podnik(y) budou brát v úvahu zájmy druhé smluvní strany a jejího určeného leteckého podniku(ů), aby nedošlo k nevhodnému ovlivňování služeb, které zajišťuje druhý letecký podnik.

4. Pokud není stanoveno jinak v Seznamu linek k této Dohodě, určené letecké podniky smluvních stran se budou setkávat a vynasnaží se dosáhnout dohody o kapacitě poskytované na stanovených linkách podle zásad uvedených v tomto článku. Jakákoli taková dohoda bude podléhat schválení leteckých úřadů smluvních stran. V případě, že nebude dosaženo dohody mezi dvěma nebo všemi určenými leteckými podniky, záležitost bude postoupena leteckým úřadům smluvních stran, které se vynasnaží otázku vyřešit, bude-li to nutné, podle článku XX této Dohody.

Článek XII

(Statistiky)

1. Letecký úřad každé smluvní strany na požádání poskytne nebo zajistí, aby jeho určené letecké podniky poskytly leteckému úřadu druhé smluvní strany periodické nebo jiné statistické údaje, které mohou být rozumně požadovány za účelem posouzení provozu dohodnutých služeb a vztahující se k dopravě uskutečněné jejími určenými leteckými podniky na lin-

kách stanovených v této Dohodě, uvádějící počáteční místo zahájení a konečné místo určení přepravy.

2. Letecké úřady obou smluvních stran budou udržovat úzké styky ve věci plnění odstavce 1 tohoto článku, včetně postupů pro poskytnutí statistické informace.

Článek XIII (Celní ustanovení)

1. Každá smluvní strana v největším rozsahu přípustném podle svého práva a na základě reciprocity osvobodí určený letecký podnik nebo podniky druhé smluvní strany od dovozních omezení, cel, dávek, inspekčních poplatků a jiných celostátních dávek a poplatků, pokud jde o letadla, pohonné hmoty, mazací oleje, spotřebitelné technické zásoby, náhradní díly včetně motorů, obvyklé vybavení letadla, zásoby letadla (včetně alkoholu, tabáku a jiných výrobků určených za letu pro prodej cestujícím v omezeném množství) a jiné věci, které mají být nebo jsou používány výhradně ve spojitosti s provozem nebo obsluhou letadla dotyčného leteckého podniku, stejně tak jako tiskopisy letenek, leteckých nákladních listů, jakýkoli tištěný materiál nesoucí vytištěné znaky společnosti a obvyklý náborový materiál bezplatně rozšiřovaný leteckým podnikem.

2. Osvobození udělená podle tohoto článku se vztahují na věci zmíněné v odstavci 1 tohoto článku:

- a) dovezené na území státu jedné smluvní strany určeným leteckým podnikem druhé smluvní strany nebo jeho jménem;
 - b) ponechané na palubě letadla určeného leteckého podniku jedné smluvní strany při příletu na území státu druhé smluvní strany až do odletu z něho; a
 - c) vzaté na palubu letadla určeného leteckého podniku jedné smluvní strany na území státu druhé smluvní strany;
- a to bez ohledu na to, zda věci budou použity nebo spotřebovány zcela na území státu smluvní strany poskytující osvobození, za předpokladu, že takové věci nebudou zcizeny na území státu této smluvní strany.

3. Obvyklé palubní vybavení letadla, stejně tak jako materiál a zásoby obvykle uložené na palubě letadla určeného leteckého podniku kterékoli smluvní strany, mohou být vyloženy na území státu druhé smluvní strany pouze se souhlasem celnice na tomto území. V takovém případě mohou být uloženy pod dohledem celnice do té doby, než budou vyvezeny, nebo s nimi bude naloženo jinak v souladu s celními předpisy.

Článek XIV (Tarify)

1. Tarify používané určeným leteckým podnikem nebo podniky jedné smluvní strany za dopravu na a z území státu druhé smluvní strany budou stanoveny

v přiměřené výši, přičemž bude přihlíženo ke všem v úvahu připadajícím činitelům, jako jsou náklady na provoz, přiměřený zisk, povaha služeb (jako je rychlost a cestovní uspořádání) a tarify ostatních leteckých podniků.

2. Určené letecké podniky smluvních stran se vynasnaží dohodnout tarify buď konzultacemi mezi dvěma nebo všemi určenými leteckými podniky smluvních stran, nebo prostřednictvím příslušného mezinárodního mechanismu pro koordinaci tarifů.

3. Tarify uvedené v odstavci 2 tohoto článku budou předloženy a obdrženy leteckými úřady smluvních stran nejméně třicet (30) dnů před navrhovaným datem jejich účinnosti, pokud letecké úřady smluvních stran nepovolí provést oznámení tarifů v kratší lhůtě. Tarify předložené leteckým úřadům obou smluvních stran budou po formální stránce v takové úpravě, jakou letecký úřad každé smluvní strany požaduje.

4. Pokud do patnácti (15) dnů od data obdržení letecký úřad jedné smluvní strany neoznámí leteckému úřadu druhé smluvní strany svůj nesouhlas s jemu předloženými tarify, tyto tarify budou považovány za přijaté nebo schválené a vstoupí v platnost dnem uvedeným v tarifním návrhu. V případě, že leteckými úřady byla povolena pro předložení tarifu kratší lhůta, mohou tyto dohodnout, že lhůta pro oznámení nesouhlasu bude kratší než patnáct (15) dnů.

5. Nebude-li možno stanovit tarif podle ustanovení odstavce 2 tohoto článku nebo jestliže během stanovené lhůty bude, podle odstavce 4 tohoto článku, podáno oznámení o nesouhlasu, letecké úřady smluvních stran se vynasnaží určit tarif dohodou mezi sebou.

- a) Žádný tarif nevstoupí v platnost, jestliže letecký úřad kterékoli smluvní strany předal oznámení o nesouhlasu, ledaže rozhodnutí o tarifu bylo učiněno podle ustanovení odstavce 5 tohoto článku nebo článku XX této Dohody.
- b) Jestliže letecký úřad jedné smluvní strany projeví nesouhlas se stanoveným tarifem, oznámí to s příslušným vysvětlením leteckému úřadu druhé smluvní strany a současně se určený letecký podnik(y) obou smluvních stran vynasnaží stanovit nový nebo upravený tarif. Jestliže do třiceti (30) dnů od takového oznámení nebo v kratší lhůtě přijatelné pro oba letecké úřady nepodá určený letecký podnik(y), jehož se to týká, vysvětlení k vyslovenému nesouhlasu, pak letecký úřad, který oznámil nesouhlas, bude mít právo pozastavit platnost dotyčného tarifu a letecký úřad druhé smluvní strany může požádat o okamžité konzultace mezi oběma či všemi leteckými úřady za účelem vyřešení vyjádřeného nesouhlasu.

6. Jestliže se letecké úřady nemohou dohodnout na stanovení tarifu podle odstavce 5 nebo 5(b) tohoto článku, kterákoli smluvní strana může požádat, aby byl spor vyřešen podle ustanovení článku XX této Dohody.

7. Určený letecký podnik(y) jedné smluvní strany může oznámit konkurenční tarif k jinému veřejně platnému tarifu mezi týmiž místy buď na dohodnutých službách nebo do a z jakéhokoli nedohodnutého bodu směřováním po dohodnutých službách. Takové tarify budou srovnatelné s veřejně platnými tarify přihlášenými u leteckých úřadů pro stejný pár míst. Takový tarif(y) vždy bude podléhat předchozímu a znovupotvrzovanému přijetí nebo souhlasu příslušných úřadů zemí, mezi nimiž se takový tarif(y) bude používat.

(a) Pro posouzení výrazu „srovnatelný“ uvedeného výše v odstavci 7 tohoto článku budou letecké úřady smluvních stran brát v úvahu následující skutečnosti:

(i) Určený letecký podnik(y) každé smluvní strany bude mít právo stanovit srovnatelný tarif pro služby mezi územími států obou smluvních stran k jakémukoli tarifu, který je veřejně platným zákonným tarifem pro pravidelnou dopravu nebo tarifem pro prodej nepravidelné dopravy v drobném, použitelný mezi týmiž nebo přilehlými místy na pravidelných nebo nepravidelných službách jiného leteckého podniku kterékoli ze smluvních stran, a to tak, že srovnatelný tarif nemusí být nezbytně stejný, ale bude v zásadě odpovídající.

(ii) Tarify určeného leteckého podniku(ů) jedné smluvní strany pro dopravu mezi územím státu druhé smluvní strany a místy v třetích zemích mohou, pro stejnou třídu cestovní služby, být srovnatelné, ale nesmí být nižší nebo jejich podmínky méně omezující než tarify jakéhokoli pravidelnou dopravu provozujícího leteckého podniku druhé smluvní strany, které se používají mezi týmiž dvěma místy.

(b) Jakýkoli tarif přihlášený podle odstavce 7 (a) bude:

(i) obsahovat uspokojivý důkaz o použitelnosti tarifu, k němuž je provedeno srovnání, a o souladu způsobu srovnání s požadavky tohoto článku; a

(ii) pokud nebylo mezi leteckými úřady smluvních stran dohodnuto jinak, zůstane v platnosti pouze po dobu použitelnosti tarifu pro pravidelnou nebo nepravidelnou dopravu v drobném, ke kterému bylo provedeno srovnání.

8. Tarif stanovený podle ustanovení tohoto článku zůstane v platnosti během stanoveného období své platnosti nebo až do stanovení nového tarifu. Platnost tarifu však nebude, s výjimkou uvedenou výše v odstavci 7 (b) (ii), prodloužena na základě ustanovení tohoto odstavce o více než dvanáct (12) měsíců po datu, k němuž by jinak platnost tarifu skončila.

9. Letecké úřady obou smluvních stran se vynasnaží pokud možno zajistit, aby

(a) propočtené a vybírané tarify odpovídaly tarifům přijatým nebo schváleným oběma leteckými úřady; a aby

(b) žádný letecký podnik žádným způsobem neslevil jakoukoli část z těchto tarifů.

10. Kde tento článek vyžaduje písemný styk, může tak být učiněno prostřednictvím dopisu nebo jakýmkoli elektronickým spojením, jehož výstupem je tištěný text jako telegram, telex nebo fax.

Článek XV

(Prodej a převod finančních prostředků)

1. Na základě reciprocity určený letecký podnik(y) každé smluvní strany může volně prodávat letecké služby na území státu druhé smluvní strany a jakákoli osoba může svobodně zakoupit takovou dopravu v měnách, které dotčený letecký podnik při prodeji přijímá, a to podle příslušných oprávnění a v souladu s příslušnými platnými vnitrostátními zákony a předpisy, buď přímo, nebo podle svého uvážení prostřednictvím zprostředkovatelů, v místní měně nebo jakékoli volně směnitelné měně, bez zvýhodnění nebo diskriminace oproti jakémukoli leteckému podniku zabývajícímu se podobnými mezinárodními leteckými službami.

2. Každý určený letecký podnik bude mít právo přepočítat a převést do zahraničí, na požádání, finanční prostředky získané obvyklým uskutečňováním svého provozu. Přepočet a převod bude povolen bez prodloužení podle převládajícího tržního devizového kursu platného ke dni podání žádosti o převod a bez jakýchkoli jiných omezení kromě těch, které obsahují platné devizové předpisy na území příslušné smluvní strany, a nebudou podléhat jakýmkoli poplatkům, kromě obvyklých manipulačních poplatků vybíraných bankami za tyto transakce.

Článek XVI

(Zdanění)

1. Každá smluvní strana osvobodí určený letecký podnik druhé smluvní strany od všech daní ze zisků nebo příjmů plynoucích z provozování dohodnutých služeb.

2. Toto ustanovení pozbude platnosti, pokud mezi oběma smluvními stranami vstoupí v platnost úmluva o zamezení dvojího zdanění ve vztahu k daním z příjmů (a zisků) zajišťující podobnou výjimku.

Článek XVII

(Reprezentace leteckého podniku)

1. Určený letecký podnik nebo podniky jedné smluvní strany budou mít povoleno, na základě reci-

procity, vyslat a udržovat na území státu druhé smluvní strany své zástupce a obchodní, provozní a technický personál potřebný v souvislosti s provozem dohodnutých služeb.

2. Tyto personální potřeby mohou, podle uvážení určeného leteckého podniku nebo leteckých podniků jedné smluvní strany, být zabezpečeny jeho vlastním personálem nebo použitím služeb jakékoli jiné organizace, společnosti nebo leteckého podniku létajícího na území státu druhé smluvní strany, oprávněných vykonávat takové služby na území státu dané smluvní strany.

3. Zástupci a personál budou podléhat zákonům a předpisům platným na území státu druhé smluvní strany a dále, v souladu s těmito zákony a předpisy:

- (a) každá smluvní strana bude na základě reciprocity a s minimálním zdržením udělovat nezbytná pracovní povolení, návštěvní víza a jiné podobné doklady pro zástupce a personál uvedený v odstavci 1 tohoto článku; a
- (b) požadavek na pracovní povolení pro personál vykonávající určité dočasné povinnosti budou obě smluvní strany řešit povolením nepřekračujícím třicet (30) dnů.

4. Zastupitelské kanceláře budou zřizovány v souladu se zákony a předpisy platnými na území státu dané smluvní strany a budou podléhat těmto zákonům a předpisům.

Článek XVIII (Pozemní odbavení)

1. Určený letecký podnik nebo podniky každé smluvní strany si mohou provádět na území státu druhé smluvní strany svoje vlastní pozemní odbavení nebo, podle svého uvážení, nechat vykonávat takové pozemní odbavení, zcela nebo zčásti, jakémukoli zprostředkovateli oprávněnému příslušnými úřady druhé smluvní strany k poskytování takových služeb. Tam, kde určený letecký podnik podle vnitrostátních zákonů a předpisů nesmí provádět vlastní pozemní odbavení, tyto služby budou poskytovány bez zvýhodnění nebo diskriminace oproti jakémukoli leteckému podniku zabývajícímu se podobnými mezinárodními leteckými službami.

2. Určený letecký podnik nebo podniky každé smluvní strany mohou také poskytovat služby pozemního odbavení, zcela nebo zčásti, jiným leteckým podnikům létajícím na totéž letiště na území státu druhé smluvní strany.

Článek XIX (Použitelnost pro nepravidelné lety)

1. Ustanovení uvedená v člancích VII (Použití zákonů), VIII (Bezpečnostní normy, osvědčení

a průkazy), IX (Ochrana civilního letectví), X (Užívání letišť a leteckých zařízení), XIII (Celní ustanovení), XV (Prodej a převod finančních prostředků), XVI (Zdanění), XVII (Reprezentace leteckého podniku), XVIII (Pozemní odbavení) a XX (Konzultace) této Dohody budou také platná pro nepravidelné lety prováděné leteckým dopravcem jedné smluvní strany na nebo z území státu druhé smluvní strany a na leteckého dopravce provozujícího tyto lety.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nedotýkají vnitrostátních zákonů a předpisů upravujících povolování nepravidelných letů nebo chování leteckých dopravců a nebo jiných účastníků podílejících se na organizaci těchto letů.

Článek XX (Konzultace)

1. V duchu úzké spolupráce budou letecké úřady smluvních stran navzájem čas od času provádět konzultace s cílem zabezpečit provádění a uspokojivé dodržování ustanovení této Dohody.

2. Tyto konzultace budou zahájeny ve lhůtě šedesáti (60) dnů od data obdržení žádosti, pokud není smluvními stranami dohodnuto jinak.

Článek XXI (Změny Dohody)

Považuje-li kterákoli ze smluvních stran za žádoucí změnit jakékoli ustanovení této Dohody, může požádat o jednání s druhou smluvní stranou. Tato jednání, která mohou být mezi leteckými úřady a mohou být prováděna přímým jednáním nebo písemně, budou zahájena ve lhůtě šedesáti (60) dnů od data obdržení požadavku. Jakákoli změna dohodnutá na základě těchto jednání vstoupí v platnost po výměně diplomatických nót.

Článek XXII (Urovnání sporů)

1. Jakýkoli spor týkající se výkladu nebo provádění této Dohody bude urovnán přímým jednáním mezi leteckými úřady smluvních stran. Jestliže letecké úřady nedosáhnou dohody, spor bude urovnán jednáním mezi smluvními stranami.

2. Jestliže smluvní strany nedosáhnou urovnání jednáním, mohou se dohodnout na předání sporu k rozhodnutí nějaké osobě nebo orgánu nebo kterákoli smluvní strana může předložit spor k rozhodnutí tribunálu tří arbitřů, z nich jednoho bude jmenovat každá smluvní strana, a třetí bude jmenován těmito dvěma arbitry. Každá smluvní strana bude jmenovat arbitra ve lhůtě šedesáti (60) dnů od data obdržení diplomatické noty od druhé smluvní strany žádající arbitrážní projednání sporu a třetí arbitr bude jmenován v další lhůtě šedesáti (60) dnů. Jestliže kterákoli smluvní

strana nebude jmenovat arbitra ve stanovené lhůtě nebo nebude-li třetí arbitr jmenován ve stanovené lhůtě, může být požádán kteroukoli smluvní stranou prezident Mezinárodní organizace pro civilní letectví, aby jmenoval arbitra nebo arbitry podle toho, jak případ vyžaduje. Má-li prezident státní příslušnost jedné ze smluvních stran, nejstarší z viceprezidentů, který není nezpůsobilý ze stejného důvodu, provede jmenování. Ve všech případech třetí arbitr bude státním příslušníkem třetího státu, bude ustanoven předsedou tribunálu a stanoví místo, kde se arbitrážní řízení bude konat.

3. Smluvní strany se podrobí každému rozhodnutí učiněnému na základě odstavce 2 tohoto článku.

4. Náklady arbitrážního tribunálu ponese smluvní strany rovným dílem.

5. Jestliže a po dobu, kdy kterákoli smluvní strana nebude plnit jakékoli rozhodnutí uvedené v odstavci 2 tohoto článku, může druhá smluvní strana omezit, pozastavit nebo odvolat jakákoli práva nebo výsady, které poskytla podle této Dohody smluvní straně neplnící rozhodnutí nebo určenému leteckému podniku neplnícímu rozhodnutí.

Článek XXIII (Ukončení platnosti)

Každá smluvní strana může kdykoli po vstupu této Dohody v platnost písemně oznámit diplomatickou cestou druhé smluvní straně své rozhodnutí ukončit platnost této Dohody. Toto oznámení bude zároveň zasláno Mezinárodní organizaci pro civilní letectví. Platnost Dohody skončí jeden (1) rok po datu, kdy oznámení obdržela druhá smluvní strana, nebude-li toto oznámení o výpovědi odvoláno vzájemnou dohodou před uplynutím tohoto období. V případě, že bude chybět potvrzení o přijetí oznámení druhou smluvní stranou, oznámení bude považováno za doručené čtrnáct (14) dnů poté, kdy bylo obdrženo Mezinárodní organizací pro civilní letectví.

Za vládu České republiky:

Vladimír **Budinský** v. r.
ministr dopravy

Článek XXIV (Registrace u Mezinárodní organizace pro civilní letectví)

Tato Dohoda a jakákoli její změna budou registrovány u Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek XXV (Mnohostranné úmluvy)

Jestliže pro obě smluvní strany vstoupí v platnost obecná mnohostranná úmluva o letectví, ustanovení takové úmluvy budou rozhodující. V souladu s článkem XX této Dohody mohou být prováděny konzultace k určení rozsahu, v jakém bude tato Dohoda dotčena ustanoveními mnohostranné úmluvy.

Článek XXVI (Vstup v platnost)

1. Jakmile tato Dohoda vstoupí v platnost, Dohoda o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kanady, podepsaná 20. března 1969, ve znění pozdějších změn, pozbude pro vládu České republiky a vládu Kanady platnosti.

2. Tato Dohoda vstoupí v platnost dnem podpisu.

Článek XXVII (Nadpisy)

Nadpisy používané v této Dohodě jsou pouze pro potřebu odvolávky.

Na důkaz toho, níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění svými vládami, tuto Dohodu podepsali.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Praze dne 13. března 1996 v jazyce českém, anglickém a francouzském, přičemž všechna znění jsou stejně platná.

Za vládu Kanady:

A. C. **Eggleton** v. r.
ministr mezinárodního obchodu

SEZNAM LINEK

Oddíl I

Určený letecký podnik nebo letecké podniky Kanady budou moci provozovat následující linky:

Místo odletu	Mezilehlá místa	Místo určení v České republice	Místa dále
Jakékoli místo nebo místa v Kanadě	Jakékoli místo nebo místa v Evropě určená Kanadou	Praha, jedno další místo v České republice určené Kanadou	Jakékoli místo nebo místa v Evropě určená Kanadou

Poznámky:

1. Při provozu dohodnutých služeb na linkách stanovených v tomto Seznamu linek letecký podnik nebo letecké podniky určené vládou Kanady budou mít následující práva:

- nakládat a vykládat na území České republiky v mezinárodní přepravě cestujících, poštovní zásilky a zboží určené nebo pocházející z Kanady;
- dopravovat v mezinárodní přepravě cestujících, poštovní zásilky a zboží mezi Kanadou a mezilehlými místy;
- dopraovat na a z území státu druhé smluvní strany tímtež letem s právem přerušování cesty průletovou mezinárodní přepravou začínající nebo určenou pro stanovená místa v třetích zemích.

2. Praha a další místo v České republice mohou být provozovány na témže letu nebo odděleně.

3. Přepravní práva páté svobody budou využitelná podle kanadského výběru nejvýše pro čtyři místa, ať mezilehlá nebo dále za Českou republikou.

4. Místa vybraná Kanadou mohou být měněna po 30 dnech od oznámení.

5. Určený letecký podnik nebo letecké podniky Kanady mohou při provozu dohodnutých služeb na stanovených linkách vynechávat jednotlivá nebo všechna mezilehlá místa nebo místa dále.

6. Určený letecký podnik nebo letecké podniky Kanady budou mít právo vyblokování prostoru (block space) nebo společného označení (code share) na linkách určeného leteckého podniku nebo leteckých podniků České republiky a/nebo leteckých podniků třetích států na službách mezi Kanadou a Českou republikou a úsečích s pátou svobodou. Jakékoli block space a code share ujednání s leteckými podniky třetích států bude podléhat předchozímu oznámení leteckému úřadu České republiky. Block space a code share ujednání s leteckými podniky třetích států nebudou možná po dobu, kdy kanadský určený letecký podnik létá svými vlastními letadly mezi Kanadou a Českou republikou.

7. V době, kdy určený letecký podnik nebo letecké podniky Kanady budou provozovat samostatně svým vlastním letadlem přímou službu do druhého místa v České republice, tato služba bude povinně podléhat obchodní dohodě s určeným leteckým podnikem České republiky.

8. Pro účely článku XI letecký podnik nebo letecké podniky určené Kanadou budou oprávněny provozovat celkem:

- tři lety týdně v každém směru letadlem typu B767 nebo A310 nebo jim rovnocennými letadly; nebo
- pokud určený letecký podnik nebo letecké podniky Kanady konají službu na linkách dohodnutých v tomto oddíle formou block space a/nebo code share na linkách určeného leteckého podniku nebo leteckých podniků České republiky a/nebo leteckých podniků třetích států, i pokud to bude denně, pouze tyto služby budou podléhat přepravnímu limitu 450 sedadel za týden pro každý směr.

Jakékoli změny v povoleném počtu letů a kapacitách budou určeny podle ustanovení článku XI.

Oddíl II

Určený letecký podnik nebo letecké podniky České republiky budou moci provozovat následující linky:

Místo odletu	Mezilehlá místa	Místo určení v Kanadě	Místa dále
Jakékoli místo nebo místa v České republice	Jakékoli místo nebo místa v Evropě určená Českou republikou a New York, USA	Montreal Toronto	Dvě místa v USA severně a včetně Washingtonu, DC a východně a včetně Chicaga

Poznámky:

1. Při provozu dohodnutých služeb na linkách stanovených v tomto Seznamu linek letecký podnik nebo letecké podniky určené vládou České republiky budou mít následující práva:

- (a) nakládat a vykládat na území Kanady v mezinárodní přepravě cestující, poštovní zásilky a zboží určené nebo pocházející z České republiky;
- (b) dopravovat v mezinárodní přepravě cestující, poštovní zásilky a zboží mezi Českou republikou a mezilehlými místy;
- (c) dopravovat na a z území státu druhé smluvní strany tímtež letem s právem přerušování cesty průletovou mezinárodní přepravou začínající nebo určenou pro stanovená místa v třetích zemích.

2. Montreal a Toronto mohou být provozovány na témže letu nebo odděleně.

3. Žádné místo v USA nesmí být obsluhováno na letech obsluhujících Toronto.

4. Přepravní práva páté svobody budou poskytována pouze mezi Montrealem a dvěma místy v USA severně od a včetně Washingtonu, DC a východně od a včetně Chicaga. Výběr míst v USA s právy páté svobody může být měněn 30 dní po oznámení od České republiky.

5. Určený letecký podnik nebo letecké podniky České republiky mohou při provozu dohodnutých služeb na stanovených linkách vynechávat jednotlivá nebo všechna mezilehlá místa nebo místa dále.

6. Mezilehlá místa v Evropě vybraná Českou republikou mohou být měněna po 30 dnech od oznámení.

7. Určený letecký podnik nebo letecké podniky České republiky budou mít právo vyblokování prostoru (block space) nebo společného označení (code share) na linkách určeného leteckého podniku nebo leteckých podniků Kanady na službách mezi Českou republikou a Kanadou, jež bude podléhat dohodě mezi určenými leteckými podniky obou států a obvyklým regulatorním předpisům.

8. V době, kdy určený letecký podnik nebo letecké podniky České republiky budou provozovat svým vlastním letadlem přímou službu do Toronta, tato služba bude povinně podléhat obchodní dohodě s určeným leteckým podnikem Kanady. Tento závazek nebude v platnosti po dobu, kdy určený letecký podnik Kanady využívá block space ujednání a/nebo prodává pod svým kódovým označením službu leteckého podniku třetího státu mezi Kanadou a Českou republikou.

9. Služba do Toronta bude prováděna v té denní době a do té letištní budovy, které vyhovují ředitelství Mezinárodního letiště Lestera B. Pearsona.

10. Pro účely článku XI letecký podnik nebo letecké podniky určené Českou republikou budou oprávněny provozovat celkem:

- (a) dva lety týdně v každém směru letadlem typu B767 nebo A310 nebo jim rovnocennými letadly; nebo
- (b) tři lety týdně v každém směru letadlem typu B767 nebo A310 nebo jim rovnocennými letadly, pokud alespoň dva z těchto letů budou obsluhovat Montreal.

Jakékoli změny v povoleném počtu letů a kapacitách budou určeny podle ustanovení článku XI.

Oddíl III

1. Letecký podnik každé smluvní strany bude mít povoleno provozovat jedenkrát týdně nákladní let v obou směrech mezi Montrealem a Prahou letadlem pouze pro dopravu nákladu. Kapacita provozovaná na této službě nepřekročí čtyřicet (40) tun týdně v každém směru.

2. Jakékoli tyto služby budou navíc ke službám pro cestující uvedeným v oddílech I a II Seznamu linek. Jakákoli taková služba kanadského dopravce nebude chápána jako provoz určeného leteckého podniku Kanady vlastním letadlem, znamenající plnění poznámky 6 oddílu I a poznámky 8 oddílu II tohoto Seznamu linek.

143

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že výměnou nót ze dne 8. října 1996 a 15. července 1997 bylo ve Varšavě sjednáno Ujednání mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o změně Příloh č. 1 a č. 2 Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o malém pohraničním styku ze dne 17. ledna 1995, vyhlášené pod č. 187/1996 Sb.

Ujednání vstoupilo v platnost dne 15. července 1997.

Český překlad polské nóty a české znění české nóty se vyhlášují současně.

DPT I 214-4-93

Ministerstvo zahraničních věcí Polské republiky zasílá Velvyslanectví České republiky ve Varšavě projev úcty a v souladu s ustanovením článku 3 odstavec 4 Smlouvy mezi Polskou republikou a Českou republikou o malém pohraničním styku ze dne 17. ledna 1995 si dovoluje navrhnout uzavření Ujednání formou výměny diplomatické nóty mezi vládou Polské republiky a vládou České republiky ve věci změny Příloh č. 1 a č. 2 k výše uvedené Smlouvě.

Ministerstvo zahraničních věcí Polské republiky navrhuje změny následujícího znění:

1. v Příloze č. 1 – Seznam obcí, které jsou zahrnuty do pásma malého pohraničního styku:
 - a) v části I týkající se Polské republiky po položce 116 se přidávají položky 117 a 118 ve znění:
 - „117. Gorzyce“,
 - „118. Jejkowice“,
 - b) v části II týkající se České republiky po položce 415 se přidává položka 416 ve znění:
 - „416. Vendryně“.
2. v Příloze č. 2 – Seznam přechodů určených výlučně pro malý pohraniční styk:
 - a) položky 2 a 36 budou mít toto znění:

1	2	3	4
2.	Pilszcz – Opava	pěší, cyklisté, motocykly o obsahu válců do 50 cm ³ a zemědělská technika	6.00 – 22.00
36.	Ściborzyce Wielkie – Hněvošice	pěší, cyklisté, motocykly o obsahu válců do 50 cm ³ a zemědělská technika	6.00 – 22.00

- b) po položce 36 se přidává položka 37 následujícího znění:

1	2	3	4
37.	Czermna – Malá Čermná	pěší, cyklisté, motocykly o obsahu válců do 50 cm ³ a zemědělská technika	6.00 – 22.00

Ministerstvo zahraničních věcí Polské republiky navrhuje, aby v případě souhlasu vlády České republiky s výše uvedeným, nynější nota spolu s odpovědí na ni stanovily Ujednání, které nabude platnosti dnem obdržení noty, která bude odpovědí vlády České republiky.

Ministerstvo zahraničních věcí Polské republiky využívá této příležitosti, aby opětovně vyjádřilo Velvyslanectví České republiky projevy hluboké úcty.

Varšava, dne 8. října 1996

Velvyslanectví České republiky

Varšava

Č. j.: 2624/97

Velvyslanectví České republiky projevuje úctu Ministerstvu zahraničních věcí Polské republiky a má čest potvrdit příjem jeho nóty č. DPT I 214-4-93 ze dne 8. října 1996, kterou se se navrhuje uzavření Ujednání mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky o změně Příloh č. 1 a č. 2 Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o malém pohraničním styku tohoto znění:

„Ministerstvo zahraničních věcí Polské republiky projevuje úctu Velvyslanectví České republiky ve Varšavě a v souladu s ustanovením článku 3 Smlouvy mezi Polskou republikou a Českou republikou o malém pohraničním styku ze dne 17. ledna 1995 má čest navrhnout uzavření Ujednání mezi vládou Polské republiky a vládou České republiky ve formě výměny diplomatických nót ve věci změny Příloh č. 1 a č. 2 shora uvedené Smlouvy.

Ministerstvo zahraničních věcí Polské republiky navrhuje změny v následujícím znění:

1. v Příloze č. 1 – Seznam obcí nacházejících se v pásmu malého pohraničního styku:
 - a) v části I týkající se Polské republiky se za položku 116 doplňuje položka 117 a 118 ve znění:
 - „117. Gorzyce“,
 - „118. Jejkowice“,
 - b) v části II týkající se České republiky se za položku 415 doplňuje položka 416 ve znění:
 - „416. Vendryně“.
2. v Příloze č. 2 – Seznam přechodů určených výhradně pro malý pohraniční styk:
 - a) položka 2 a 36 zní takto:

1	2	3	4
2.	Pilszcz – Opava	pěší, cyklisté, motocykly o obsahu válců do 50 cm ³ a zemědělská technika	6.00 – 22.00
36.	Ściborzyce Wielkie – Hněvošice	pěší, cyklisté, motocykly o obsahu válců do 50 cm ³ a zemědělská technika	6.00 – 22.00

- b) za položku 36 se doplňuje položka 37 ve znění:

1	2	3	4
37.	Czermna – Malá Čermná	pěší, cyklisté, motocykly o obsahu válců do 50 cm ³ a zemědělská technika	6.00 – 22.00

Ministerstvo zahraničních věcí Polské republiky navrhuje, jestliže vláda České republiky vyjádří souhlas se shora uvedeným, aby tato nóta společně s odpovědí na ní tvořily Ujednání, které vstoupí v platnost dnem doručení nóty obsahující odpověď vlády České republiky.

Ministerstvo zahraničních věcí Polské republiky využívá této příležitosti, aby znovu ujistilo Velvyslanectví České republiky svou hlubokou úctou.“

Velvyslanectví České republiky ve Varšavě má čest sdělit, že vláda České republiky souhlasí se shora uvedeným návrhem vlády Polské republiky. V souladu s tím tato nóta a nóta Ministerstva zahraničních věcí Polské republiky č. DPT I 214-4-93 tvoří Ujednání mezi vládou České republiky a vládou Polské republiky v předmetné věci, které vstoupí v platnost dnem doručení této nóty.

Velvyslanectví České republiky ve Varšavě využívá této příležitosti, aby znovu ujistilo vážené Ministerstvo zahraničních věcí Polské republiky svou hlubokou úctou.

Varšava, 15. července 1997

Ministerstvo zahraničních věcí
Polské republiky

Varšava

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Vydavatelství Sbírky zákonů ČR Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., připravuje na základě sdělení Ministerstva zdravotnictví v průběhu měsíce října až listopadu 1999 vydání novely vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 1/1998 Sb., kterou se stanoví požadavky na jakost, postup při přípravě, zkoušení, uchovávání a dávkování léčiv (Český lékopis 1997), která nabude účinnosti od 1. ledna 2000.

Připravovaná novela bude mít rozsah cca 1500 tiskových stran a prodejní cena za jeden výtisk kompletní částky je stanovena vydavatelem na 850,- Kč včetně 5 % DPH, balného a poštovního. Zásilka bude rozesílána balíkovou poštou.

Dle rozhodnutí vydavatele na základě doporučení Legislativní rady vlády ČR z roku 1997 nebude tato částka zahrnuta do celoročního předplatného, které je vybíráno zálohově, nýbrž bude vyráběna a dodávána pouze na základě Vaší individuální objednávky.

V případě, že máte o výše uvedenou částku Sbírky zákonů ČR zájem nebo jste si zakoupili původní vyhlášku č. 1/1998 Sb., která se bude novelizovat, anebo si chcete zajistit stránkově kompletní ročník 1999, zašlete na naši adresu Moraviapress, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel. 0627/305 195, fax. 0627/321 417, závaznou objednávku s následujícími údaji: název firmy, příjmení, jméno, titul objednatele, adresu, IČO, příp. rodné číslo, počet kusů, bankovní spojení a číslo účtu, telefon.

Na základě závazné objednávky obdržíte zálohovou fakturu. Daňový doklad Vám zašleme spolu s dodávkou příslušné částky. Vaše objednávka bude sloužit jako podklad pro stanovení výše nákladu pro tisk. Volný prodej bude zajištěn pouze v omezeném množství do vyčerpání zásob. V případě, že objednávku a finanční úhradu nezašlete nejpozději do 10. září 1999, nebude Vám tato částka Sbírky zákonů ČR v rámci řádného předplatného dodána.

Věříme, že z důvodu úsporných opatření tuto naši nabídku pochopíte a včas ve stanoveném termínu nám zašlete Vaši objednávku.

Moraviapress, a. s., Břeclav
distributor Sbírky zákonů ČR

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůnkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Růžička, Šefíková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEČ, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** FÍŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hyberská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** NEWSLETTER PRAHA, Ing. Jaromír Hink – vydavatelství, Londýnská 31; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetínves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, Poláčkova 1826; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.